

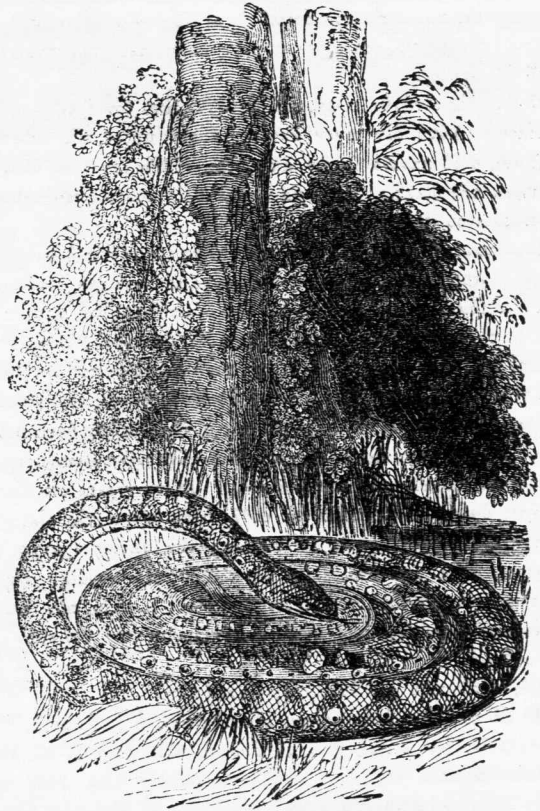
προκειμένην περίστασιν! Ὁ Θεὸς δύναται νὰ ἐκβάλῃ τὰ ἐγκλήματα ἡμῶν εἰς τὸ φῶς δι' ὀποιονδήποτε μέσων καὶ καθ' ὀποιονδήποτε στιγμήν. Εἰς τὸ προηγούμενον διήγημα τὸ τρίξιμον μιᾶς θύρας, καὶ ἡ εὕρεσις τοῦ πώματος μιᾶς ψιάλης, ἐφαίνοντο κατὰ πρότυπον ἀσήμικτα περιστατικά. Καὶ ὅμως ἐκ τῶν δύο τούτων ἐκρέματο ἡ ἀνάπτυξις δεινοτάτου ἐγκλήματος· χωρὶς αὐτῶν οἱ χαμερπεῖς κακοῦργοι ἤθελον ἴσως διεκφυγεῖν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς κρίσεως.

Ο ΞΕΡΞΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΒΥΔΟΝ.

Ὡς δὲ ὄρα πάντα μὲν τὸν Ἑλλησποντον ὑπὸ τῶν νεῶν ἀποκεχυμένον, πάσας δὲ τὰς ἀκτὰς καὶ τὰ Ἀβυδηῶν πεδία ἐπίπλεα ἀνθρώπων, ἐνθαῦτα Ξέρξης ἐσωτὸν ἐμακάρισε· μετὰ δὲ τοῦτο ἐδάχρυσε. Μαθὼν δὲ μιν Ἀρτάβανος ὁ πάτριος, εἶρετο τάδε, «Ὁ βασιλεῦ, ὡς πολλὴ ἀλλήλων κεχωρισμένα ἐργάσαο νῦν τε καὶ ὀλίγω πρότερον· μακαρίσας γὰρ σεωτὸν, δακρύεις.» Ὁ δὲ εἶπε, «Ἐστλήθε γὰρ με λογιζάμενον κατοικτεῖραι, ὡς βραχὺς εἶη ὁ πᾶς ἀνθρώπινος βίος, εἰ τούτων γε, ἐόντων τοσοῦτων, οὐδεὶς ἐς ἑκατοστὸν ἔτος περιέσται.»

Τὸ χωρίον τοῦτο τοῦ Ἡροδότου ἔχει τι ὠραῖον καὶ ὑψηλόν. Συμβάν ἀξιωμαθόνευτον ἱστορεῖται μὲ ἀρελέστατον καὶ γοητευτικὸν τρόπον. Ὁ μεγαλύτερος βασιλεὺς τοῦ κόσμου, ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καθήμενος, βλέπει τὴν θάλασσαν, τὰ παραθαλάσσια, καὶ τὰ πεδία, ἐσκεπασμένα ὑπὸ τῶν στρατευμάτων του, μακαρίζει ἑαυτὸν, ἔπειτα δὲ συλλογισθεὶς ὅτι μετὰ ἑκατὸν ἔτη οὐδεὶς ἐκ τῶν ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ πολυαρίθμων μυριάδων ἤθελεν εἶσθαι ζῶν, δακρύει. Σκέψις σπουδαία, ἐκ τῶν μὴ συνήθων εἰς ἡγεμόνας· συμπαθείας αἰσθημα, ὄχι ἀνάξιον βασιλέως. Τὴν στιγμήν ταύτην ὁ μέγας οὗτος κυριάρχης συνησθάνθη τὴν ματαιότητα τοῦ ἀνθρώπου· ἐνθυμήθη ὅτι παύεται ὡς τὸ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ. Μετὰ τοῦ λυπηροῦ διαλογισμοῦ ὅτι « τουτέων γε, ἐόντων τοσοῦτων, οὐδεὶς ἐς ἑκατοστὸν ἔτος περιέσται, » πρέπει νὰ ἐμβῆκεν εἰς τὸν νοῦν αὐτοῦ, καὶ ὅτι μετὰ μίαν ἑκατονταετηρίδα καὶ αὐτὸς, ὁ νῦν τόσον ἐπηρμένος, ἤθελε κείσθαι τεθαμμένος εἰς τὴν γῆν ἐπίσης ὡς καὶ ὁ ταπεινότερος ἀπὸ τοῦς δούλους, οἵτινες τῶρα ἐβλεπον αὐτὸν ὡς Θεόν. Πρέπει νὰ ἔρριψε βλέμμα ἐφ' ἑαυτοῦ γυμνοῦ ἀπὸ ἐξωτερικᾶς περιστάσεως, ἀλλ' ἡ θεὰ ἦτο δυσάρεστος, καὶ ταχέως ἐστρεφεν ἀλλαχοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. Τὸ ὀλιγοχρόνιον τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, καὶ τὰ δεινὰ, ὅσα, καίτοι βραχὺν, καθιστάνουσιν αὐτὸν μακρότατον, ὡς παρετήρησεν ὁ Μαρδόnius, δὲν ἦσαν ἀντικείμενα τόσον ἐλκυστικά, ὅσον ἡ δόξα ἦτις αὐτὸν περιεκύκλου, καὶ ὅσην ἤλπιζε ταχέως νὰ ἐπιπροσέσῃ. «Μηδὲ κακῶν μεμνεώμεθα, χρηστά ἔχοντες πρήγματα ἐν χερσὶ.» Οὕτω δὲ συμβαίνει πολλάκις, καὶ ὅταν ἡ σοφία ἔλθῃ εἰς τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων, δὲν παραδέχονται, ἀλλ' ἀποδιώκουσιν αὐτήν. «Τὸ νῦν ἔχον πορεύου· καιρὸν δὲ μεταλαβῶν, μετακαλέσομαί σε,» εἶπεν ὁ Φῆλιξ πρὸς τὸν Ἅγιον Παῦλον εἰς ὁμοίαν περίστασιν. Ἄλλ' ὁ νοσηχεὶς δὲν ἀφίνει τὴν παροῦσαν εὐκαιρίαν νὰ παρέλθῃ ἀνωφελῶς.

Ο ΒΟΑΣ ΚΕΓΧΡΙΝΗΣ.

Ὁ Βόας Κεγχρίνης.

ΤΟῦ Βόα Συσφιγκτῆρος κατεχωρήσαμεν εἰκόνας καὶ περιγραφὰς εἰς Τόμ. Δ'. Σελ. 53, καὶ εἰς Τόμ. Ε'. Σελ. 97· ἐνθαῦθα σημειοῦμεν ὀλίγα τινὰ περὶ τοῦ Βόα Κεγχρίνου, τὸν ὁποῖον ἀκριβῶς παριστᾷ ἡ προτεταγμένη εἰκονογραφία.

Οἱ Βόαι τοῦ εἴδους τούτου ἔχουσι κιτρινωπὸν χρῶμα, μετὰ σειρὰς δακτυλίων ἐκτεινομένης καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ νώτου, καὶ μετὰ ποικίλων στιγμάτων εἰς τὰς πλευράς. Οἱ δακτύλιοι εἶναι μεγάλοι καὶ μελάγχροιοι· τὰ δὲ στίγματα γενικῶς κλίβουν εἰς τὸ μέλαν, καὶ πολλάκις περιέχουν ὑπόλευκον ἡμισελήνοειδές τι σημεῖον. Κατὰ τὸ μέγεθος ὁ Κεγχρίνης σχεδὸν ἐξισοῦται μὲ τὸν Συσφιγκτῆρα· εὐρίσκεται δὲ εἰς τὸ Μεξικὸν καὶ τὴν Νότιον Ἀμερικὴν, συγχάζων ὡς ἐπιτοπλεῖστον εἰς βάλτους καὶ ἄλλα τοιαῦτα ὑδατώδη μέρη. Ἐκεῖ ἐξαρτώμενος διὰ τῆς οὐρᾶς ἀπὸ παραποτάμιόν τι δένδρον, ἀφίνει τὸ ἐμπροσθιον μέρος τοῦ σώματος νὰ πλέῃ ἐπὶ τοῦ ὕδατος, ὑπομονητικῶς ἐνεδρεῦων ὥστε νὰ πιᾷ τὰ διὰ ποτὸν πλησιάζοντα τετράποδα.

Οἱ Αὐτόχθονες Μεξικανοὶ κατεσκευάζον εἰδῶλα τοῦ ὄφους τούτου, πρὸς θρησκευτικὴν λατρείαν· ἐν τοιούτοις εἰδῶλον, σχεδὸν σῶον καὶ ἀριστα εἰργασμένον, εὐρίσκεται εἰς ἓν ἀπὸ τὰ ἐν Μεξικῷ μονα-